

ת"פ 45542/07 - מדינת ישראל נגד אלכסי גיה

בתי המשפט

ת"פ 45542-07-14
31 Mai 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

אלכסי גיה ת.ז. 323326843

הנאשם

נכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - לנץ'

הנאשם - בעצמו ובאו כחו עו"ד - נטלי פוריאן

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, שהוצג בבית המשפט ביום 9.12.14, אשר כלל תיקון כתוב האישום והסכמה עונשית, בכר שבויים 19.7.14 בשעת צהרים, על רקע חוב של המתלון ולידmir סובול לנאשם, הגע הנאשם לדירתו מצחיך בمبرג ודרש מהמתלון את הכספי תוך שתופס בצווארו ובידו השניה ה策mid המברג לצווארו ואמר לו כי יזכיר אותו ויהרוג אותו. בהמשך, בעודו מחזיק בمبرג, הסיג גבול לדירת המתלון בכר שנכנס ללא רשותו למטבח, נטל לידי סיכון מטבח ואמר למתלון כי יהרוג אותו. לאחר מכן הściין על השולחן ואיימו של המתלון נטלה אותו. בשלב זה המתלון נטל את ארנקו והוציא סכום של 200 ₪ אותו מסר לנאשם. הנאשם דרש 800 ₪ נוספים אך המתלון הסביר כי אין לו מזמן אך הציע לו המכחאה. הנאשם אמר שהוא לא צריך המכחאה ותקף אותו במכת אגרוף בפני בעת שהמתלון מגונן בידו על ראשו ופניו- כתוצאה גرم למTELON חבלה של ממש: המתומה תחת עורית. לאחר שהגיעו למקום שכנים איים הנאשם על המתלון באמרו כי יהרוג אותו אם לא יחזיר לו את הכספי ולא יגע בפעם הבאה בלבד. בשלב זה הנאשם נמלט מהמקום- עבירות סחיטה באיזומים, גנבה והסתת גבול.

התביעה במסגרת הסדר הגבילה עתירתה לשנת מאסר , קנס, פיצוי ומאסר על תנאי בעוד טיעוני הסגנורית פתוחים, ולבקשתה נתבקשה חוו"ד הממונה על עבודות השירות.

עמוד 1

כמו כן על פי הצעת ביהמ"ש נתקבל גם תסקירות.

מהתסקירות עולה כי הנאשם בן 26, יליד אוקראינה, נמצא בזוגיות ואב לילד בן שנה ותשעה חודשים. מגיל 14 החל לעבוד לפרנסת המשפחה. הוא עבר חוות טריאומטיות במשפחה על רקע אלימות קשה מצד אביו, ובגיל 14 החל להשתמש במריחואנה לצורך הרגעה. הוא עלה ארץ עם אימו בשנת 2000, והוא בעל 12 שנות לימוד ותעודת בגרות חילונית. הוא התגינס לצה"ל אך התקשה לעמוד בכללי המסלגת ונדון למאסר.

מאז שעבר עם משפחתו לירוחם מתפקדים טוב יותר.

לגביו האירוע: הוא עבד כמנופאי אצל המתלוון וטווען כי נותר חייב לו אלף ל"י. גם ביום עובד כמנופאי אצל מעסיק אחר.

בשנת 2010 היה בקשר עם שירות המבחן ושולב בטיפול בתחום ההתמכרות, שיתף פעולה ונמצא נקי והושם בפיקוח שהמב"ח. כמו כן שולב בפרויקט אפיקים המשיע לצעירים להשתלב בתעסוקה, עבר אבחון והופנה ללימודים אקדמיים והוא סיים קורס מנופאים. לטענתו גם ביום נמנע משימוש בסמים לאחר שנעזר בגורמים טיפולים בקהילה. לקרהת סיום הפיקוח, בפברואר 2013, עבד, גר עם בת הזוג שהייתה בהריון, ונמנע משימוש בסמים.

כיום מתרשים כי השקיע מאמצים רבים לצורך שיקום חייו, הביע סיפוק מהקשר הזוגי, האבות והተפקוד התעסוקתי, אך עם זאת שיתף בקשריו הרבים בתחום הכלכלי והתרשם כי הוא מתකשה להתמודד עם מצביו לחץ והוא חסר כלים ומימוןיות תקשורת במצב שנוצר.

הוא לוקח אחריות מלאה על התנהגותו, עיר לחומרתה ומודע לקשיי שלו להתמודד במצביו כעט. הוא חווה חוסר אונים שהתעצם על רקע קשיי תקשורת שהיו לו עם בת זוגו. הוא דחס כעסים ותסכולים תקופת ארכוה ורצה להוכיח יכולתו להתמודד עם המשבר. כתוצאה נקלע למבי סתום ולתחותת מלcold והתקשה להפעיל שיקול דעת מעמיק לצורך גביה החוב.

בת הזוג שיתפה כי הנאשם עבר שינוי חיובי ומתמודד היטב עם מצביו כעט ללא ביטוי אימפרליסיביות כפי שנרג בעבר, ומ�택ד היטב כבעל, אב ומפרנס, והוא משתמש באלכוהול ובسمים תקופת ארכוה.

שירות המבחן סבורים כי רמת הסיכון בהתנהגותו צומצמה וכן למרות חומרת העבירות יש להעדיף היבט השיקומי על פני העונשי וממליצים להימנע לחלווטין ממאסר בעבודות שירות ולהסתפק בשל"צ בהיקף 300 שעות יחד עם מאסר על תנאי מרთיע וצוז מבחן.

לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות החל מה-2.8.10, עת נדון ל-7 חודשים מאסר בגין החזקת סם מסוכן והוצאת רכוש מהצבאה; המשך בעבירות חמורות של סחר בסם מסוכן והחזקתו בו שלא לצורך עצמית, בגין נדון לעונש מרთיע בלבד, יחד עם צוז מבחן לשער שנה, וב-14.6.22 נדון בגין היזק לרכוש בחזון, עבירה שנעבירה ביום 23.6.11, לעונש מרתיע.

התביעה עותרת לשנת מאסר, קנס ופיצוי בשל הנסיבות החמורות, ומפנה למתחם עונשי הנע בין מאסר קצר לשנתיים ווותרת לעונש במתחם הבינוי ברוח ההסדר שיש בו לשקלל הנסיבות לקולא ולהומרה.

התובעת הפנתה לע.פ. 11/1106 מ' נגד תום ואקנין עליון (תק' עלי' 2011(2), 3860(2) 2011). שם המבקש ביצוע עבירה עם אחר ושניהם נדונו למאסר. האחר ראה בו האחראי ודרש ממנו באמצעות הוריו תשלום פיצוי בסך 8000 ₪ ובמהמשך הסכום להפחית הסכום ל-5000 ₪ וכן דרש מהם לא לספר זאת לאיש. הם העבירו לו סכום של 3000 ₪- הוא הורשע במספר עבירות של שחיטה באוימים, והוסכם רק שמאסר על תנאי של שנה יופעל מחציתו במצטבר ומהציתו בחופף. הוא נדון בביבהמ"ש המחודי ל-9 חודשים והפעלת מחצית התנאי, סה"כ ל-15 חודשים מאסר וביהם"ש העליון קיבל הערעור וגזר עליו שנתיים וחצי מאסר במקום 9 חודשים, בכרוף 6 חודשים המאסר על תנאי במצטבר, וצין כי :

"משחר האנושות ערים אנו לתופעה המכוערת של שחיטה באוימים. כך למשל כאשר לא הצלחו הפלשטים לפצח את חידתו של שמשון, דרשו פתרונה של החידה מאשתו הראשונה" פן נשרוף אותו ואת בית אביך באש..." חומרתו של העונש המירבי שקבע החוק, יש בה כדי להצביע על סלידתו העמוקה מהעבירה... מדינה דמוקרטית החורגת על דילגה עקרונות של חופש וחירות, אינה יכולה לתת יד לגורם כלשהו אשר חוץ לעשות דין לעצמו ולהציג מטרותיו תוך הפעלת אמצעי לחץ פסולים, ופגיעה בכבודו וקנינו של אחר- ללא רשות. אין חולק איפה על הקשר בין האיסור המופיע בעבירה, לבין הזכויות המונגנות בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו. רף הענישה הגבוה שנקבע לעבירה, מהווה כלל מנחה... העונש שהוטל בביבהמ"ש קמא אינו פוסף בשביל הענישה המתאימה ולא משקף חומרת מעשיו של הנאשם"

כמו כן מפנה לע.פ. 12/950 ברהנו אור נגד מ' - שתי עברות תקופה ברף התהמון, שחיטה באוימים והדחה בחקירה- ונדון ל-28 חודשים מאסר והופעל במצטבר עונש מאסר על תנאי של 9 חודשים. המערער דרש כסף מקרוב משפחה, אימם עליו בפגיעה גופו ובחיו ותקף אותו כמו כן ישב עם המתلون במשאיתו ואיים להציגו וכעבור מספר שעותה היא עלתה באש אך מעבירת הוצאה זוכה מחמת הספק. בהמשך במשפטה בוצע עימות בין לאחיו והדיחו לומר כי היו בבית יחידי בעת ביצוע העבירה. בימש"ע קבע כי אין מקום להטערב וכי מדובר בערעור סרק. המערער ניצל את כוחו הפיסי והתנהגותו האלימה כדי לעשות במתلون כרצונו, תוך יצירת אווירת טרור לאורך תקופה. גם היה לו עבר פלילי מכבד בעבירות אלימות ונדון בעבר לעונשי מאסר כשאת העבירות עבר במהלך חופשותו מהכלא.

הסגירות עותרת להימנע ממאסר לחלוון. אשתו של הנואם כiem בהרionario מתקדם ובטיסון (נ/1) ואין בעברו עברה דומה. הוא בגין צער לגביו קבע בימי"ש עליון בהלכת פלוני כי יש להתחשב לקולא, ומנהל אורח חיים נורמטיבי. היא מפנה לרקע בו גדל ולטיפול בו שולב בעבר והיותו כiem נקי מסמים. לדבריה המתلون העסיקו ונוטר חיב ל-1000 ₪ אך דחפה אותו בൾ ושוב והנואם דחס כעסו לאורך זמן למרות היותו נתון במצבה קשה. לטעמה לא מדובר בעבירה שחיטה באוימים במדד הגובה או בגין בצע כסף, בתחום או במצוותה חדא, לא גביה דמי חסות או הלוואה בריבית אלא ניסיון לקבל מה שהגיע לו כדין. כiem המתلون לא בקשר עימיו ולא חשש מפניו. באירוע נקודתי.

היא מפנה לע.פ. 15/77 פלוני נגד מ' מיום 3.15.30- שוד של נהג מונית עם אחר, תוך איום בסיכון כדי ליטול כסףழום בסך 500 ₪. עונש המאסר של 18 חודשים שהוטל עליו בוטל משיקולי שיקום ובמקומו נדון למאסר בעבודות שרות. שם היה מדובר בצעיר בן 21 שהודה מיד והודיע נדחה על מנת לשלבו בהליך טיפול כולל שיתופו בהליך "צדקה מאהה" במסגרת התנצל בפני המתلون והתחייב לפצותו. המקירה תואר על ידי קצינת המבחן כמקירה המוצלח ביותר של שיקום שבו נתקלו במרכז הטיפול, לדבריה: "דוגמא ומופת לטיפול מוצלח".

סעיף 40 לחוק העונשין קובע כי כאשר נאים משתקם או יש סיכוי ממש שישתקם רשיי ביהם"ש לחרוג מן העונש
עמוד 3

ההולם, וכשמדובר בעבירות חמורות במיוחד, רק במקרים מיוחדות וויצוות דופן ולאחר שהשתכנע כי הן גברות על הצורך לקבוע את העונש בהתאם להורש העונש ההולם.

באוטו עניין בהם"ש ציין כי מדובר במקרה יוצא דופן של הצלחה שיקומית ולכן הגיעו לכל דעה כי יש לתת בכורה לשיקולי שיקום:

"אם לא נעשה כן במקרה של הליך שיקומי מתmesh וモצליח, שתואר על ידי כל הגורמים המטפלים בסופרלטיבים שאינם מקובלים. אימתי תהיה משמעות לאמירה כי ניתן לתת עדיפות לשיקולי שיקום."

biham"sh העליון הוסיף וציין כי אין בכך شيء במדיניות העונשית בכל הנוגע למעשי שוד נקלים של נהגי מוניות אך מדובר בשיקום שהפר למצוות שלא ניתן להפנות לה עורף ואין סבורים כי יש להדוף המערער חזרה אל העולם שמננו הצליח להיחלץ ואף הם סבורים כי יש להושיט לו יד.

כמו כן הסגנoriaת הפנטה לע.פ. 10/2967 מרטין פנטו נגד מי' שם נגזר דיןו ל-6 חודשים מאסר בעבודות שירות בגין עבירות סחיטה באזויים בניגוד לסעיף 428 רישא וסיפה וגרימת נזק בזדון, עבירות שנעברו לפני אימו על רקע דרישת כספים לצורך הימורים ואשר בעקבות זאת שילמה לו 30,000LN.

biham"sh העליון דחה ערעור הנאשם וציין כיbiham"sh המחויז העניק משקל רב לשיקולים לקולא והקל בעונשו באופן משמעותי וכי יש להניח כי אלמלא גילו הצעיר ועמדת אימו היה מושת עליו עונש חמוץ יותר.

הסגנoriaת אף הגישה אסופה פסקין דין של biham"sh מהחויז ב"ש ות"א בהם בעבירות דומות וחמורויות הסתפקו בעונשים קלים. כך בת.פ. 13-101-20185 מוחזוי ב"ש מי' נגד אלכראשת ואחריהם, בעבירות תקיפה לשם ביצוע סחיטה באזויים ועבירה של סחיטה באזויים, גובש הסדר טיעון מכך של 6 חודשים מאסר בעבודות שירות.biham"sh, כב' השופט איןפלד, קבע שהמתשם נוע בין לבין מעת יותר משנה לשלש שנים מאסר ולכן הסדר חורג בעלייה מהרף התחתון וקל בהרבה מהעונש הראו, אך אף שקבע שהמקרה גבולי בחר לכבד ההסדר עם כל הקשי הנוצע בכך.

בת.פ. 3802-12 מי' נגד אילנה פודדייצי מוחזוי ב"ש, טל' חיימובי, קבעה מתחם הנע בין לשנתים בשקלול הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה, חלקה של הנאשמה באירועים, מידת האשמה, מידת הענישה הנוהגה, ומספרם הרב של האירועים, וחרגה ממנו בשל שיקולי שיקום והסתפקה בשישה חודשים מאסר בעבודות שירות.

הסגנoriaת מבקשת להסתפק בהמלצת שירות המבחן לחילופין בתקופת המעצר של 47 ימים או במאסר בעבודות שירות.

באשר למתחם טוענת כי נוע בין לבין מאסר על תנאי למאסר בהתאם לנסיבות.

שמעתי את הנאשם שהעיד כי לא התקoon לפגוע במתלוון וכי כבר שילם על כך מחיר כבד שכן בעת שהיא עצור נקלע לחובות ונאלץ לחתת הלוואות. לטענותו בעת האروع עדיין עבר אצל המתלוון שעדיין חייב לו כסף אך מוחל לו.

באשר לערכים החברתיים המוגנים:

מדובר בהגנה על תלומו הפסיכי והנפשי של אדם, על בטחונו, כבודו וחירותו, ומונעת פגיעה בשלטון החוק בעשיית דין עצמי.

בע.פ. 602/02 אוחנינה נקבע כי:

"**עבירה של סחיטה באוימים פוגעת באושיות סדרי החברה. ניצול חולשתו של אדם באוימים על בטחונו ושלומו, והטלת אימה כדי להציג דבר מהקרבן מחייבת תגובה עונשית קשה.**"

בע.פ. 6774 מ' נגד אלעלין נקבע כי:

"...**כשסוף סוף מעז המתלוון לבקש הגנת החוק, יש לראות בכך הזדמנות לא רק להעניש את העבריין ... אלא גם להעביר מסר לציבור בכלל ... הענישה מסווג זה מטרתה משולבת: לתת ביטוי למידת הכינור שבعبارة זו ולשאת הנפש שמעוררת לבב השומע, והוא ועודה גם לעודד את הקרבנות לשבור את קשר השתקה... .**"

באשר לנسبות העבירות שבפני:

מדובר בנסיבות מתווכנים שהרי הנאשם ניגש לביתו של המתלוון כשבידו מברג על מנת לאיים עליו ולדרשו החוב. אם בכך לא די הוא לא הסתפק באוים מילולי אלא הצמיד המברג לצווארו של המתלוון . זאת למורת נוכחות אימנו של המתלוון. לאחר מכן למטבח ונטל סכין, אותו הניח מידו.

הוא חזר והמשיך לאיים על המתלוון כי יטול את חייו ואף דחה הצעתו לשלם סכום של 200 ל"נ, ולהשלים היתרה בשיק. גם לאחר שהתרצה ונטל ממנו 200 הש"ח, המשיך וחבט במכת אגרוף בפניו.

ניתן להניח כי אלמלא הגיעו שכנים למקום היה נותר בדירה. מדובר באובדן שליטה מוחלט, ובمعنى בריאות מכוורות.

אפילו אכן מדובר בחוב של 1000 ל"נ, שחב לו המתלוון, לא ניתן להבין מעשיו החמורים גם לא על רקע מצוקתו הכלכלית והנפשית וڌחיסת רגשות כאם ופגיעה.

מדובר למי שחתמו בערזה בו עד כדי כך שהסיג גובל בביתו של מעסיקו, כדי לדרש התשלום באמצעות אלימים. ביתו של אדם אמר להיות מבצרו, המקום הבתווח, לשם שב בסוף היום, והנה מתפרץ לתוךו הנאשם זורע פחד ואימה בלב המתלוון אימנו.

אף שלא מדובר בגביית דמי חסות, או בבריון שזו דרך חייו, אלא באדם עובד, שמצווקתו הכלכלית קשה , מצאתי כי מדובר בנסיבות מחמירות, וכפסע היה בין מעשיו להסלמת הארווע ועשית שימוש בסכין או במברג.

מצאתי לכן שرف המינימום במתחם העוני הרαιי, בנסיבות שכאללה, אינם CUTUNT הסגנורית, מסר על תנאי, או CUTUNT התביעה, 6 חודשים מסר בלבד, אלא לא יפחית משנה .

כלומר: ההסדר מגביל התביעה לטעון לרף המינימום, והשאלה שצרכיה להישאל היא אם בנסיבות האישיות המיחודות שתוארו בתスクיר יש להצדיק הפחטה ממנו, ואם כן בכמה.

זכור שרוט המבחן ממליצים להימנע לחלוtin ממاسر, ואףלו בעבודות שירות, וזאת משיקולי שיקום, וכי למנוע פגעה כלכלית נוספת בנאש ובশפחתו, אולם מדובר למי שביהם"ש כבר התחשב בו עד מאי שלפני זמן לא רב: בשל אותן שיקולי שיקום, נמנע לחלוtin מלגזר דין למסר. למרות שהיא מדובר בעבירות חמורות של סחר בשם מסוכן והחזקקה

בו שלא לצריכה עצמית.

והנה זמן לא רב לאחר תום תקופת המבחן מעד הנائم שוב והפעם בעבירות אלימות לא קלות.

האם מוצדק שוב, בשל ההליך הטיפולי שעשה בעבר להפסקת השימוש בסמים ולהשתלב בمعالג העובודה, להתחשב בו במידה צזו ששוב לא יוטל עליו מאסר כלל? האם אין בכך להעיבר מסר שלילי לא רק לו אלא גם לציבור? האם הליך טיפול מוצלח שעבר אדם מהווה כרטיס שנעשה בו שימוש חוזר ליציאה מהכלא?

התלבטתי רבות: מחד גיסא אכן מדובר למי שנסיבות חיו קשות מאד, אשר הצלח, למרות הכל, לשתף פעולה עם הגורמים הטיפוליים, לעלות על דרך המלך, ולפתח דף חדש, להשתקם, להימנע שימוש בחומרים פסикו-אקטיביים, ללמידה, לרכוש מקצוע, לעבוד ולהקים משפחה.

מאייד גיסא, הוא שב וمعد בהזמנות הראשונה, עקב חוסר יכולתו להתמודד עם מצב דחק הנובעים מהקמת המשפחה והצורך לפרנסה באופן חוקי. במשיו הראה כי לא גורם תומך, מכון ומיל, הוא מאבד דרכו, דבר שיכול להוביל לתוכאה הרת אסון.

למרות האמור, ולמרות חומרת האירוע, מצאתי כי בשל גילו הצעיר והסתטאות המשפחתי שלו, יש מקום גם עתה לשיקולי שיקום הצדדים הפחות מרכיב המינימום, אולם אין כל הצדקה להימנע לחלוון מאסר, ואפילו יהא בכך לפגוע פגעה קשה בו ובמשפחה. על הנائم לדעת כי קיימים מORA הדין וכי יש תוכאות עונשיות ממשות למשיו וכי הוא כבר אינו ילד שמוחלים לו כל העת ועליו לשאת בתוצאות מעשי.

לאור כל האמור אני גוזרת דין כמפורט:

1. מאסר לתקופה של 6 חודשים, בגין התקופה שהיה עצור.

את עבודות השירות ישא במרכז יום לקיש בירוחם, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזה וסיע, מנילה ושירותים בפיקוח שמעון מלול.

תחילת המאסר מיום 15.7.29 ועליו להתייצב בשעה 00:08 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במקדמת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוסס אגד מתchnerה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנائم לדוח למומנה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתבתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפטע וכי כל הפרה תהיה להפסקה מנהלית של העבודות ולנסיאה בעונש בין כותלי הכלא.

2. אני מטלה על הנائم 6 חודשים מאסר על תנאי בגין עבירות אלימות או רכוש מסווג עוון למשך 3 שנים.

3. אני מטלה על הנائم 10 חודשים מאסר על תנאי בגין עבירות אלימות או רכוש מסווג פשע למשך 3

שנתיים.

4. אני מטילה על הנאשם התחייבות בסך 7,500 ל"נ בין העבירות בהן הורשע למשך 3 שנים.

אם לא יחתום - יאסר ל-90 ימים.

5. פיצוי למטלון, ע"ת 1, בסך 4000 ל"נ, שישולם לו בעשרה תשלום שווים ורצופים מיום 16.10.2.16.

אם לא יעמוד באחד התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי ויגבה כלא.

6. אף שלא הומלץ, מצאתו להוסיף צו מבוחן לצורך מעקב למשך שנה. לצורך זאת עליו לעמוד בתנאי המבחן ומוסבר לו האם לא יעמוד בכך ניתן להפקיע הצעתו ולשוב לגזר דין.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ג סיון תשע"ה, 31/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

החלטה

אני מורה על השמדת הסכין והמברג.

ועותק החלטה לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום י"ג סיון תשע"ה, 31/05/2015 במעמד הנוכחים.

